

по-миналата нощъ, а оттогава пакъ липсваше кокошка.

Тайната започна да ме привлича неотразимо. Усѣтихъ, че съмъ съвсемъ близу до нея. Бързо се върнахъ при стареца.

— Кжде спятъ сега кокошкитѣ ти — попитахъ азъ.

Той ме заведе въ тепавицата. Тя заемаше северната частъ отъ воденичната сграда, раздѣлена отъ воденичката съ една врата. Птицитѣ спѣха по гредитѣ, които образуваха скелята на покрива. Тѣ бѣха покрити съ паспалъ, както и пода, гдето бѣлезникавиятъ прахъ изглеждаше почти сивъ. И ето върху него азъ видѣхъ една стѣпка.

Тя бѣше отпечатана доста ясно — малка, крѣгла стѣпка, прилична на лисича. Колѣничихъ да я разгледамъ по-добре. Тя водѣше къмъ жгѣла. Тамъ открихъ още три. Животното сякашъ бѣ потънало въ земята, защото отъ жгѣла назадъ нѣмаше никаква дия. Върнахъ се още веднажъ да разгледамъ отпечатъка на тоя тайнственъ кракъ. По нищо не се различаваше отъ лисичия. Но когато се вгледахъ по-добре, открихъ разликата. Следата нѣмаше никакъвъ отпечатъкъ отъ нокти.

Едва не извикахъ и усмихнатъ погледнахъ моя приятелъ, който учудено следѣше движенията ми. Тайната бѣше разкрита. Единъ погледъ върху покрититѣ съ паспалъ греди напълно ме увѣри въ това. Ясно се виждаха събранитѣ лапи на звѣра, подскочилъ отъ пода къмъ гредитѣ.

— Донеси стѣлба — казахъ азъ, като прегледахъ пушката си.

Старецътъ домъкна стѣлбата веднага. Бѣше се разилъ отъ моето вълнение, и неговитѣ голѣми, мазолести рѣце треперѣха, когато опрѣ върха на стѣлбата о гредитѣ.

Покачихъ се по стѣлбата и внимателно огледахъ тавана. Широкиѣ греди бѣха покрити съ сжитѣ крѣ-